

Gecenin Kızılığı

– Mikail Dede · 03 Ekim 2017

Gece ;rüzgârgölgeleri
yelken gibi şişiriyor her şeyi söküp atıyoyerinden
sokak lambasının korkak ışığındaboş yere arıyorum umutlarımızı rüzgar nostaljik kuytu iskeleleri
aşıpuğultusu ile mor geceyi savuruyor

...mavinin karanlık tarafına
belki de nefessiz kalmıştık tek kişilik hücrelerde
belki kaçmalıydık
tek kişilik yelkenliyle
eflatun bulutlara doğru

veya öncelikle ;korkularımızı yenmeliydik
hangimiz zafer yaşamışız
mağlubiyetin
tasasını çekmeden

rüzgar ;
özgürlük kadar özgürleştirici
o da şimdilik
dikkatle dağlara tırmanıpotasını izliyorum yelkenlerin bu mavi deniz sessizce bunca yıldır oracıkta
duruyor sanki vazgeçmiş dalgalarından

nazlı nazlı mehtap düşerken
küreselleşme canavarının
kollarına yeni bir hikâyeyi tasarımıyor
uykumuzdaki hürriyet girdabı.

Suskun //